

У глибині століть, у великі та славетні дні колишньої Галактичної Імперії, життя було диким, багатим і здебільшого безподатковим.

Могутні зоряні кораблі проходили свій шлях між екзотичними сонцями, шукаючи серед найвіддаленіших просторів Галактики пригод і нагород. У ті часи духи були сміливими, ставки були високими, чоловіки були справжніми чоловіками, жінки були справжніми жінками, а малі пухнасті створіння з Альфа Центавра були справжніми малими пухнастими створіннями з Альфа Центавра. І всі могли кинути виклик невідомим жахам, здійснити подвиг, сміливо розділяти інфінітиви, які ніхто раніше не розділяв, і таким чином була створена Імперія.

Безумовно, багато людей ставали надзвичайно багатими, але це було цілком природно, і не було чого соромитися, тому що ніхто не був справді бідним, принаймні з тих, хто вартий згадки. І для всіх найбагатших і найуспішніших купців життя неминуче ставало досить нудним і кепським, і вони почали уявляти, що це була помилка світів, на яких вони зупинилися, жоден із них не був повністю задоволеним: або клімат був не дуже підходящим у кінці дня, або день був на півгодини задовгим, або море було зовсім не того відтінку рожевого.

І таким чином були створені умови для приголомшливої нової форми промисловості: розкішного будівництва планет на замовлення. Батьківщиною цієї індустрії була планета Магратея, де гіперпросторові інженери висмоктували матерію крізь білі діри в космосі, щоб сформувати її на планети мрії, золоті планети, платинові планети, планети з м'якої гуми де б було багато землетрусів, усі вони з любов'ю створені відповідно до строгих стандартів, на які чекали найбагатші люди Галактики.

Але це підприємство було настільки успішним, що сама Магратея незабаром стала найбагатшою планетою всіх часів, а решта Галактики була доведена до жахливої бідності. І ось система зламалася, Імперія рухнула, і над мільярдом світів запанувала довга похмура тиша, яку порушували лише дряпанням ручок вчених, які до ночі працювали над самодоволеними маленькими договорами про цінність планової політичної економіки.

Сама Магратея зникла, і пам'ять про неї незабаром була занурена в безвість легенд.

Звісно, у ці освічені дні ніхто не вірить жодному слову.

*(Уривок з «Путівник автостопника по галактиці», сторінка 634784,
Розділ 5а, запис:Магратея)*

Оригінал

Far back in the mists of ancient time, in the great and glorious days of the former Galactic Empire, life was wild, rich and largely tax free.

Mighty starships plied their way between exotic suns, seeking adventure and reward among the furthest reaches of Galactic space. In those days spirits were brave, the stakes were high, men were real men, women were real, women small furry creatures from Alpha Centauri were real small furry creatures from Alpha Centauri. And all dared to brave unknown terros, to do mighty deeds, to boldly split infinitives that no man had split before—and thus was the Empire forged.

Many men of course became extremely rich, but this was perfectly natural and nothing to be ashamed of because no one was really poor—at least no one worth speaking of. And for all the richest and most successful merchants life inevitably became rather dull and niggly, and they began to imagine that this was therefore the fault of the worlds they'd settled on. None of them was entirely satisfactory: either the climate wasn't quite right in the later part of the afternoon, or the day was half an hour too long, or the sea was exactly the wrong shade of pink.

And thus were created the conditions for a staggering new form of specialist industry: custom-made luxury planet building. The home of this industry was the planet Magrathea, where hyperspatial engineers sucked matter through white holes in space to form it into dream planets—gold planets, platinum planets, soft rubber planets with lots of earthquakes—all lovingly made to meet the exacting standards that the Galaxy's richest men naturally came to expect.

But so successful was this venture that Magrathea itself soon became the richest planet of all time and the rest of the Galaxy was reduced to abject poverty. And so the system broke down, the Empire collapsed, and a long sullen silence settled over a billion hungry worlds, disturbed only by the pen scratchings of scholars as they labored into the night over smug little treatises on the value of a planned political economy.

Magrathea itself disappeared and its memory soon passed into the obscurity of legend.

In these enlightened days, of course, no one believes a word of it.